DOSAR nr. 4-150/2026
PIGD 4-26124099-46-4-01102026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 noiembrie 2026 **or. Florești**

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată în componentă:
Președintele ședinței, judecător: Rusu Rosița
Grefier: Mutruc Andreea

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională intentată în privința lui Grosu Ruslan, născut la *****, domiciliat în r-nul *****, cod numeric personal *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

La 29 septembrie 2026, în privința lui Grosu Ruslan de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Florești, Borș Roman a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 308345 pentru faptul că, la 21.09.2026, ora 21:21 min, Grosu Ruslan, , conducând prin s. Ș***** automobilul de model *****, fiind somat legal de către agenții de patrulare pentru a opri, nu a îndeplinit indicația legală a agentului de circulație și a continuat deplasarea.

Acțiunile lui Grosu Ruslan au fost calificate în baza art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

La 30 septembrie 2026, potrivit art.395 alin.(1) din Codul contravențional, cauza contravențională, a fost remisă conform competenței spre examinare în fond Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti, fiind înregistrată la 01.octombrie 2026 cu nr.4-150/2026.

Contravenientul Grosu Ruslan în ședința de judecată fiind citat nu s-a prezentat şi in temeiul art. 455 Cod contravențional instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Agentul constatator Borș Roman, în ședința de judecată fiind prezent în şedinţa de judecată a susţinut integral procesul verbal întocmit solicitînd sancţionarea lui Grosu Ruslan în limitele articolului ce i se încriminează.

Audiind poziţia agentului constatator, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată consideră necesar de a-1 recunoaşte vinovat pe Grosu Ruslan de săvârşirea contravenţiei prevăzute la art.241 alin.(l) din Codul contravenţional din următoarele considerente.

Actele cauzei şi probele administrate impun concluzia, că învinuirea imputată lui Grosu Ruslan este întemeiată.

În sensul art 462 alin. (5) din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională, Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

Intenţia este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudenţa constă din faptul, că persoana care săvârşeşte fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În vederea determinării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, prioritar instanţa de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravenţională prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa de judecată constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârşită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, figurând semnătura agentului constatator şi a făptuitorului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În accepţiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligaţia încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiţii: a constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

În şedinţa de judecată a fost stabilit ca, potrivit procesului verbal seria/nr. MAI07 308345 din 29 septembrie 2026, s-a stabilit că, la 21 septembrie 2026 Grosu Ruslan încălcând pct.11 lit. i) al Regulamentului circulației rutiere care stipulează, că conducătorul de vehicul este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul agentului de circulație, polițistului etc., conducând prin s. Ș***** automobilul de model *****, fiind somat legal de către agenții de patrulare pentru a opri, nu a îndeplinit indicația legală a agentului de circulație și a continuat deplasarea.

Procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa contravenientului, fiindu-i înmânată copia, fapt pentru care a semnat iar careva obiecţii nu a indicat. Decizia agentului constatator fiind expedierea cauzei spre examinare după competență.

Instanţa de judecată reţine că, menţiunile procesului-verbal de contravenţie se coroborează cu materialele cauzei, în susţinerea celor invocate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 308345 din 29 septembrie 2026, precum şi prin semnătura ultimului din procesul verbal aplicată ograf la rubrica „ recunosc săvârşirea contravenţiei pentru ceea ace şi semnez”,

Reţinând circumstanţele expuse supra, instanţa de judecată va menţiona că, stabilirea vinovăţiei făptuitorului s-a realizat în condiţiile legii.

Astfel, ţinând cont de prevederile legale, instanţa de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul -verbal de contravenţie seria/nr. MAI07 308345 din 29 septembrie 2026 sunt confirmate.

Probele prezentate nu au fost contestate de către Grosu Ruslan iar alte dovezi ce resping faptele stabilite de către agentul constatator, instanţei nu i-au fost prezentate.

Mai mult ca atât, vinovăţia lui Grosu Ruslan se mai constată şi prin semnătura ultimului de pe procesul-verbal cu privire la contravenţie, care personal a semnat procesul-verbal, inclusiv la compartimentul „recunosc săvârşirea contravenţiei şi accept sancţiunea stabilită pentru ce semnez”, neinvocând careva obiecţii.

Aşadar, deşi contravenientul a contrasemnat că își recunoaște vina, vinovăția lui Grosu Ruslan în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod Contravenţional mai este dovedită şi prin următoarele probe: informație telefonică; proces verbal de înlăturare de la conducerea vehiculul din data de 21 septembrie 2026; proces verbal de ridicare și aducere a

vehiculul la parcarea specială din data de 21 septembrie 2026; proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din data de 23 septembrie 2026; ordonanță cu privire la constatarea faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din data de 28 septembrie 2026; proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 308345 din 29.09.2026, întocmit în prezența făptuitorului care contra-semnătură a recunoscut săvârșirea faptei imputate și a acceptat sancțiunea aplicată.

În drept, instanţa a stabilit că fapta lui Grosu Ruslan întruneşte elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute în art. 241 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru care urmează să fie recunoscut vinovat în comiterea acesteia.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanţa precizează că pentru fapta săvârşită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Necesită de ţinut cont şi de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Astfel, instanţa a constatat că în acţiunile lui Grosu Ruslan sunt prezente semnele contravenţiei prevăzute de art. 241 alin.(l) Cod contravenţional, fapt pentru care a ajuns la concluzia rezonabilităţii de aplicat în privinţa acestuia în baza art. 241 alin.(l) Cod contravenţional a unei sancţiuni contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 350 u.c. ceea ce constituie 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni.

Călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1), pct. 1) lit. b), art. 421, art. 460, art. 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

hotărăşte:

Se recunoaşte vinovat Grosu Ruslan de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 241 alin.(l) din Codul contravenţional şi i se aplică o sancţiune cu amendă în mărime de 350 unităţi convenţionale ceea ce constituie 17 500 (şaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 (şase) luni.

Conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, cu depunerea recursului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Președintele ședinței,
Judecător Rusu Rosița